

MUISTO

Mietipä, mitä sinusta puhutaan sadan vuoden kuluttua? – Tuskin nimeäsi tai saavutuksiasi edes lausutaan monessakaan lauseessa. Niin katoavainen on ihminen ja siksi on paikallaan Raamatun sana; "Opeta minua laskemaan päiväni oikein." (Ps.90:12)

Vain hetken vaellamme täällä. Tuntuu, kuin omasta lapsuudestani olisi kulunut vain lyhyt aika, vaikka olenkin pian nelikymppinen mies. – Miten tämä aika meni näin nopeasti? Entä olenko hetken kuluttua 80-vuotias? – Nämä ovat pelottavia ajatuksia, mutta minunkin on tiedostettava se tosiasia, etten elä täällä ikuisesti. (Job.14:1-2)

Mitä teen tällä ajallani ja pitäisikö tästä hetkestä kantaa vastuuta enemmän? – Usein tulen pohdinnoissani Jumalan antamaan elämänlahjaan ja siihen, että odottaako kenties Luojaani minulta ehkä jotain näiden asioiden parissa? Voisinko kunnioittaa Jumalan antamaa elämänlahjaa ehkä huolehtimalla sen hyvinvoinnista? Voisinko pitää esimerkiksi kuntoani yllä, syödä terveellisemmin, etsiä henkisiä virikkeitä ja sanan mukaan vain "uudistua hengeltä ja mieleltä"? (Ef.4:23) – Vaikka tämä elämäni onkin vain lyhyt hetki, niin tahtoisin juuri sen ajan käyttää Luojaani palvelukseen ja ylistämiseen. Kun kerran kaikki unohtuu ja vaipuu lopulta hautaan, niin miksi en hakeutuisi lähemmäksi iankaikkisuusarvoja? – Juuri niistä löytyy sisältöä ja tarkoituksellisuutta elämään!

Raamattu puhuu myös "eläväksi uhriksi antautumisesta." (Room.12:1-2) Tiedän sen tarkoittavan ensisijaisesti Jumalan valtakunnan työtä, evankeliumin julistamista ja Jumalan sanan opettamista, mutta minua kiinnostaa tuossa Raamatun tekstissä myös sana "eläväksi." – Minulle elämä tarkoittaa kokonaisuudessaan toimivaa yhtälöä. Tarkoitan tällä elämän eri ulottuvuuksia, kuten ihmisyyden osat "henki, sielu ja ruumis," ja vaikkapa "ajallinen ja hengellinen elämä." Nämä elämän eri osa-alueet tulisi liittyä toisiinsa saumattomasti ja toimivina elämää ylläpitävinä tekijöinä. Haluan siis sanoa, että elämään kuuluvat ruumiin toiminnot siinä missä henkiset tai hengellisetkin osa-alueet. – Emmehän voi jättää ruokkimatta ruumistamme, mikäli aiomme elää pitkään. Emme myöskään nauti tästä elämästä, elleimme huolehdi henkisestä vireydestämme. Unohtaessamme taas jumalisuuden ulottuvuudet, näkökenttämme rajoittuu vain tähän ajalliseen elämän ja siinä usein vain oman edun tavoittelemiseen. Elävä uhri tarkoittaa siis kokonaisuutta, jolla voin palvella Jumalaani (Room.12:4). Huomaan Jumalani käyttävän minussa eri tarkoituksiin hengellisyyttäni, ruumiillisia ominaisuuksiani ja joskus jopa henkistä vahvuuttani. En ole yhdelläkään näillä alueilla täydellinen, mutta niiden käyttäjä KYLLÄ ON!! – Mihin Hän tarvitseekaan pienuuttani tai kenties jotain minuun kasvattamaansa ominaisuutta, siihen tahdon antautua! Omaan päivittäiseen rukousmuistiooni kuuluukin ajatus, jonka niin sydämen lämmöllä ja rakkautta tunnustaen sanon Herralleni; "Puhu ymmärrykseeni ja henkeeni, anna Henkesi johdattaa vaikuttaen tahtoasi. Ohjaa sieluni tuntemuksia ja koko ihmisyyttäni kulkemaan tahdossasi!" – Sitten lähdän elämään elämäni asioita ja saan huomata kerta toisensa jälkeen Jumalan siunatun johdatuksen. On niin siunattua vaeltavaa hengessä (Gal.5:16) ja antautua Jumalan vaikutuspiiriin. Toisinaan saatan saada

selkeästi sydämelleni jonkun ihmisen, jota tulee muistaa rukouksessa. Ja sitten kuluu päivä tai pari, niin minulle tuodaan sanoma, kuinka Herra on totisesti koskettanut tuota ihmistä! – Vaikka kukaan ei muistaisi minua sadan vuoden kuluttua, niin sainpa olla siunaamassa ihmistä, jota Jumala kosketti! Ja mikä vielä hienointa, tällainen jumal-suhde ei ole ainoastaan jonkun erityis-ihmisen etuoikeus. – Ei! Se kuuluu myös sinulle! Jumala on tarkoittanut Pyhän Hengen osallisuuden myös sinulle! Sen voi elää todeksi etsiessä Jumalaa ja Hänen vanhurskasta tahtoaan.

Annoin juuri nyt sinun hieman kurkistaa maailmaani ja ajattelutapaani. Toivon, että voisit soveltaa tätä omassa elämässäsi, sillä tiedän Jumalani mielistyvän tällaiseen täysipainoiseen elämään. Hän on luonut meidät tänne elämään ja siksi meillä on siihen täysi etuoikeus! Eihän se tarkoita suruttomuutta tai elämää ilman kärsimyksen osallisuutta. Kohtaamme kyllä sitä kaikkea, mutta miten elämme elämämme asioiden läpi? Todella surkuteltavaa ja sääliä on unohtaa Jumala silloin, kun kipeiten tarvitsisi Hänen apuaan. Niin vain toisinaan käy ja huomaan itsekin, kuinka helppo on masentua tai katkeroitua. Se on kuin silmät kiinni kävelemistä; "en tahdo nähdä, mitä edessäni on." – Toisinaan kipeät tuntemukset saavat meidät käyttäytymään tällä tavoin, mutta on hienoa rimpuilla siitä irti. Viime päivinä olen miettinyt, kuinka kaikki vaikeudet, pienet ja suuret, ovat liittyneet Jumalan suunnitelmiin. – Miksi kiroaisin niitä? Jos Jumalani haluaa opettaa jotain minulle niiden kautta, niin eikö se juuri ole suuri siunaus? (2.Sam.16:5-14)

Kun nimitin tämänkertaisen tekstini sanalla "muisto," ajattelin toki elämän katoavaisuutta, mutta myös sen pysyvyyttä Jumalassa. Tässä maailmassa arvostetaan historiaa ja sen suuria nimiä, mutta Jumalan maailmassa arvostetaan sen sijaan itse elämää, ikuista elämää, ei vain muistoa siitä vaan tulevaisuutta Hänessä - elämän ja yltäkyläisyyden antajassa. (Joh.10:10)

Tahtoisitko patsaan muistomeriksi itsestäsi tuleville polville - liikukumattoman ja useimmille mitään sanomattomaan muotoon veistetyin kivenlohkareen? Hautausmaalla käydessäni saatan nähdä mitä hienoimpia hautakiviä vainajan muistoksi pystytettyinä, mutta eivät useimmatkaan niistä kerro juuri mitään minulle tuosta kyseisestä ihmisestä. Heillä oli oma aikansa vaikuttaa ja tehdä elämänsä työ, mutta juuri NYT on sinun ja minun vuoro! – Mikäli luit tämän, tiedät, että nyt on sinun vuorosi elää täällä! – Vainajat eivät lue tätä. He eivät anna palautetta, eivätkä enää korjaa elämänsä suuntaa. Me olemme tässä ja nyt! Me voimme irrottaa ajatuksemme hetkeksi "oman navan palvonnasta" miettimään Jumalamme tahtoa elämäämme nähden. Katsopa nyt itseäsi! – Näetkö omaisuutta haalivan työnarkomaanin, vai kenties keinottelijan, joka hyötyy aina toisen ahdingosta? Näetkö ahneuden sokaiseman ihmisen kulkemassa hautakiven taakse, ilman mitään todellista aikaansaannosta? Kysyn myös itseltäni, haluanko hienon hautakiven hienoine muistotilaisuuksineen, vaiko jakaa elämää ympärilleni nyt, kun on elämän aika? Jos saisin valita, sanoisin; "unohtakaa minut ja hautaamiseni. Eläkää elämä Jumalan kanssa!" – Etsikää tie Jumalan sydämelle Jeesuksen kautta, sillä "Hän on tie, totuus ja elämä" (Joh.14:16). "Hänellä on iankaikkisen elämän sanat" (Joh.6:68). Hänen kauttaan ja Hänessä ollen, saat päivittää elämäsi asioita Jumalan määrittämien suuntaviivojen mukaisiksi. – Usko minua, se on parasta elämällesi!